

Č. 9425.

Živnostenské právo: * Živnostenský úřad není povinen odepřítí schválení živnostenské provozovny z důvodu, že zřízení její se přičí regulačnímu plánu obce.

Nález ze dne 16. října 1931 č. 14851.)

Prejudikatura: Boh. A 1139/22, 9253/31.

Věc: Ing. Alois M. v Ch. (adv. Dr. Ludv. Hammer z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o schválení provozovny.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání st-le proti rozhodnutí osp-é v N. z 28. listopadu 1927, jímž uděleno bylo arch. Jos. I., staviteli v Ch., živnostenskoprávní schválení k provedení změn v jeho provozovně, pozůstávajících zejména ze zřízení okružní pily, a to v podstatě z toho důvodu, poněvadž podmínkami konsensu stolice první, doplněnými nař. rozhodnutím, bude dostatečně postaráno o ochranu sousedů, aby nebyli provozovnou obtěžováni neb ohrožováni v míře nepřipustné.

O stížnosti uvážil nss toto: — — — —

Stížnost vytýká, že žal. úřad měl odepřítí schválení provozovny, poněvadž v místech, kde provozovna je projektována, smějí podle schváleného regulačního plánu a usnesení městského zastupitelstva býti stavěny pouze domy vilové uprostřed zahrad, a brojí proti náhledu živn. úřadu, že námitku tohoto obsahu lze uplatňovati jen před úřady stavebními, ježto prý jde o momenty, na které živn. úřad v zájmu veřejném a tedy z povinnosti úřední musí bráti zřetel. Podle toho je předmětem sporu především otázka, zda živn. úřadu rozhodujícímu o přípustnosti určité živn. provozovny je skutečně zákonem uloženo pečovati o to, aby živn. provozovna nebyla v rozporu s ustanoveními schváleného plánu polohy, a je-li povinností jeho odepřítí živn. konsens, když podle plánu polohy není přípustno na dotčeném staveništi stavěti živn. provozovny, nýbrž jen domy obytné. V tom směru dlužno vytknouti, že živn. úřad zkoumá přípustnost živn. provozovny pouze se stanoviska zájmů jeho ochrany svěřených, tedy po té stránce, zda provozovna vyhovuje požadavkům živn. policie, zejména nebude-li obtěžovati neb ohrožovati okolí nad míru přípustnou, a bude-li zařízením svým vyhovovati i v příčině bezpečnosti a zdraví osob v ní zaměstnaných. Živn. úřadu nepřisluší tedy, aby zkoumal, zda dotčená provozovna vyhovuje také předpisům stav. řádu, neboť péče o to uložena jest úřadům jiným a sice úřadům stavebním, jež podle části X. stav. řádu výlučně jsou povolány k tomu, aby předpisy jeho vykonávaly. Proto také výrok živn. úřadu o bezzávadnosti živn. provozovny pro sousedy v ohledu živnostensko-policejním neobsahuje ještě v sobě iudikát o tom, že provozovna ona vyhovuje i předpisům stav. řádu, sledujícím rovněž ochranu sousedů. Je zde, jak nss v nál. Boh. A. 1139/22 vyložil, provedena mezi živnostenskými a stavebními úřady jistá dělba práce v tom směru, že každý

z těchto úřadů zkoumá přípustnost provozovny vždy jen s hlediska zájmů ochrany jeho svěřených, při čemž z důvodů procesní ekonomie stanoveno, aby podle možnosti obojí jednání bylo provedeno současně (§ 29 odst. 2 živn. řádu a § 39 odst. 2 stav. řádu). Tato koordinace úřadů živnostenských s úřady stavebními při schvalování provozoven není arci provedena do všech důsledků, neboť podle § 39 stav. řádu je stavební úřad vázán na rozhodnutí živn. úřadu do té míry, že nesmí povolit stavbu živn. provozovny, dokud nebyla pravoplatně konsentována živn. úřadem, a že nesmí ustanoveními stav. povolení mařiti podmínky, které živn. úřad v ohledu živnostensko-policejním do konsensu pojal. Jinak však rozhodují živnostenské a stavební úřady o přípustnosti určité provozovny na sobě zcela nezávisle. Nelze mysliti, že by stavební řád vydaný zákonem zemským byl chtěl modifikovati nějak ustanovení živn. řádu o schválení živn. provozoven a zasahovati tak do materie vyhrazené zákonodárství říšskému. Proto poslední odstavec § 117 stav. řádu, podle kterého »ostatně« stav. řád nedotýká se předpisů zákony živnostenskými daných o tom, čeho jest třeba ke zvláštnímu povolení závodů provozovacích při různých živnostech, nelze vykládati jinak, než že předpisů těch vůbec se nedotýká a neobsahuje závazné směrnice pro živn. úřady stran schvalování živn. provozoven. Poněvadž podle toho živn. úřadům nepřísluší zkoumati, zda provozovna je ve shodě s ustanoveními stav. řádu, je bezdůvodnou námitka stížnosti, že úřad měl vyšetřiti, zda provozovna vyhovuje regulačnímu plánu obce sdělanému podle předpisů stav. řádu a § 117 bodu 8 stav. řádu, neboť ani regulační plán, ani předpisy stav. řádu o stavbách průmyslových neobsahují závazných ustanoveními pro živn. úřady, jak mají postupovati a jakých měřítek mají používat pro schvalování živn. provozoven. Tím ovšem není řečeno, že živn. úřad nemá hleděti ani k tomu, jak na základě schváleného regulačního plánu vyvinulo se okolí provozovny, zejména jde-li o provozovny ve čtvrti tovární neb vilové, neboť podle povahy okolí řídí se i míra požadavků, které s hlediska ochrany sousedů v ohledu živnostensko-policejním na provozovnu třeba klásti (srov. též nál. Boh. A. 9253/31). — — —

Č. 9426.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní: * Dohledací úřad není oprávněn zasahovati z moci dozorčí a v neprospěch obecního úředníka do úpravy jeho platových poměrů provedených obcí podle § 3 zák. č. 495/21 a § 19 zák. č. 394/22.

(Nález ze dne 17. října 1931 č. 21.262/28.)

Prejudikatura: Boh. A 9030/31.

Věc: Jaroslav K. a Helena Š. v H. proti zemskému správnímu výboru v Praze o služební požitky.